

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Restaurálják a Millenniumi Emlékművet*

Forrás:

Az Újság

Bp
(Hely)

1926. 5. 22.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

725.94

Hely

Millenniumi emlékmű

Idő

"1926"

Személy

Restaurálják a Millenniumi Emlékművet

Négy megrongált királysobrot megjavítottak és újból felállítják a talapzatokon. Hét új relief kerül a helyére, amelyet eddig nem tudtak beilleszteni. Már napok óta folynak a munkálatok és két héten belül befejeződnek.

Nagyszabásu műemlékünk között, melyek Budapestet díszítik, ha nem is tisztára művészeti és építészeti szempontból, ha nem is monumentalitásánál és kiváló elhelyezésénél fogva, de mindenképpen jellegzetes és figyelemreméltó az Ezredéves Emlék, vagyis, megszokottan mondva, Millenniumi Emlék, mely Zala György és Schickedanz Albert műve. Az eredeti tervek szerint nagy félkörös oszlopsorozat, tizennégy magyar király szobrával s a közepén kiemelkedő körülbelül negyven méter magas oszlopon Gábor arkangyal alakjával. Az eredeti terv szerint mindkét oldalon a hét-hét királysobor alatt hét relief illeszkedik a falba, bronzból öntve, szintén a ma-

Számtalanszor szóvá tették már a fővárosnál a Millenniumi Emlék befejezetlenségét, de mindig olyan időkben, amikor sürgősebb és fontosabb dolguk volt az arra illetékeseknek, hogy ezzel törődjenek. Mert mi hiányzott tulajdonképpen? A legutóbbi időkben már csak hét relief a jobboldali félkörön, továbbá ehhez járult, hogy a kommun rettetes hónapjában ugyancsak a jobb félkör oszlopsorai között elhelyezett királysobrok is megrongálódtak. A proletárdiktatura idején tüntetések zajlottak le a Millenniumi Emlék körül, mely az ezredéves magyar mult örök dicsőségét van hivatva jelképezni s a bolsevista uralom, szakítva egy ezredév hagyományával,

megesufolta koronás nagyjainkat. A királysobrok közül négy erősen megrongálódott, a bronzalakok keresztül voltak lövöldözve, a szobrok egyes darabjait gonosz kezek letörték, úgyhogy ez is megkívánta a restaurációt.

Most végre elérkeztünk odáig, hogy rövidesen helyreáll a Millenniumi Emlék épsége és a hiányzó reliefeket kipótolják.

Napok óta dolgoznak már a kőművesek és a szakmunkások a jobboldali félkör körül, maga az olasz származású öntőmester ügyel fel arra, hogy rendben és pontosan történjék a munka és az öntődeből két héttel ezelőtt

visszaszállították a négy megrongált királysobrot, kijavítva, a hiányzó darabok pótolásával és fel is állították mind a

négyet sorban régi helyükre.

Azok a sebek, melyeket a bolsevista golyók okoztak a magyar királyok szobrain, immár behegedtek és a hét relief közül is a helyére van illesztve három. A negyediket éppen akkor állították be a kőművesek és a vas-munkások a kőfalba vájt ágyába, amikor az *Újság* munkatársa kint járt a restaurálás alatt álló emlékműnél. A hatalmas bronzba öntött relief még a mai nap folyamán a többiek mellé sorakozik és két héten belül a többi három is helyén lesz.

Alkalmunk volt beszélni az egyik vezető munkással, aki a következőket mondotta:

— Művészi ellenőrzés alatt történt a restauráció és most már csak a szakmunka van hátra, hogy végre teljes legyen a Millenniumi Emlékmű.

Reméljük, hogy a jövő hónap közepére teljesen elkészül és ezzel a jobboldali félkör alakú falon semmi nem fog hiányozni abból, amit az eredeti tervvezet előírt.

Megnéztük az új reliefeket, amelyeket eddig beillesztettek s némi gyakorlattal a magyar történelemben, az egyikről még tudtuk állapítani, hogy első apostoli királyunk, Szent István megkeresztelését ábrázolja. Hogy a többi relief melyik jelenetet örökíti meg a dicső magyar multból, ahhoz legalább is középiskolai tanárnak kellene lenni a történelem szakmában, hogy megtudhassa valaki. Azt hisszük, hogy ha már ennyi gondnal és ennyi elismeréseméltó szorgalommal eljutott odáig a főváros, hogy az Ezredéves Emléket restauráltatta, az is eszébe juthatott volna, hogy a reliefek alá odairassa, hogy mit ábrázolnak.

gyar történelmi multból vett nevezetes témákkal.

A Millenniumi Emléknek talán a legnagyobb hibája, ha a műértő és a kritikus szemével nézzük, hogy nem elég monumentális ahhoz, hogy az Andrássy-ut legelejéről nézve már feltűnjék, ahogy egyik bírálója elnevezte még az Oktogon-térről, sőt a Köröndről nézve is ugyyszólván «fogpiszkálónak» tűnik elé. An mindezen már nem lehetett segíteni s nem is szabad olyan szigorúnak lennünk a mű megítélésében. Az Ezredéves Emléknek volt ezen kívül egy örökös mottója, hogy tudniillik

sohasem készül el s legalább még egy ezredévnél kell letűnni a magyar nemzet történetében, az ig végtelenségig befejezik.